

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 14/2023
09.02.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Невенке Важић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела проневера у обављању привредне делатности у продуженом трајању из члана 224. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Предрага Марића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 25/21 од 15.07.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 996/22 од 20.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.02.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Предрага Марића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 25/21 од 15.07.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 996/22 од 20.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 25/21 од 15.07.2022. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела проневера у обављању привредне делатности у продуженом трајању из члана 224. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика па јој је изречена условна осуда којом јој је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљена за време проверавања у трајању од 3 (три) године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљена је обавезана да на име трошкова кривичног поступка – вештачења, плати суду износ од 30.000,00 динара, а на име судског паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећени ПД „ББ“ д.о.о. Београд ради остваривања постављеног имовинскоправног захтева, упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 996/22 од 20.10.2022. године, у ставу I, одбачена је као недозвољена, жалба оштећеног ВВ изјављена против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 25/21 од 15.07.2022.

године, док су у ставу II, одбијене као неосноване, жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и жалба браниоца окривљене АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Предраг Марић због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљену ослободи од оптужбе. Предложио је да буде обавештен о седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је неоснован.

Неосновано бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљене учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истичући да је суд правноснажне пресуде засновао на незаконитом доказу и то - изјави о крађи новца из касе у продавници ..., Улица ..., у власништву оштећеног ПД „ББ“ д.о.о. Београд од 22.03.2018. године, коју је потписала окривљена, а који доказ је по ставу браниоца прибављен противно члану 16. став 1. ЗКП, због чега је морао бити издвојен из списка предмета. Разлог незаконитости овог доказа бранилац окривљене види у томе што предметна изјава није дата пред надлежним државним органима у законито спроведеном поступку, већ је исту сачинио привредни субјект основан у форми друштва са ограниченом одговорношћу, који у конкретном случају није поступао у претходно утврђеном и прописаном поступку у својству послодавца, као дисциплински или кадровски орган.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљене истицао је и у жалби изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кпо4 25/21 од 15.07.2022. године. Другостепени суд је нашао да су жалбени наводи неосновани и прихватио као правилно правно становиште првостепеног суда– да је приликом доношења одлуке имао у виду и остале изведене доказе, посебно исказе испитаних сведока, који су били присутни приликом разговора који је обављен са окривљеном у пословним просторијама ПД „ББ“ дана 22.03.2018. године и били категорични и убедљиви у својим исказима да су јасно и гласно чули окривљену да је рекла да је узела новац у износу од 13.000,00 динара, као што стоји у предметној изјави, те је на страни 5. у другом ставу образложења другостепене пресуде, изнео разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Како предметна изјава о крађи новца из касе у продавници- коју је потписала окривљена, и по оцени овога суда није незаконит доказ, а од стране суда оцењен је у

поступку утврђивања чињеница, у вези са осталим доказима -међу којима и са одбраном окривљене, те није било законских разлога за њено издвајање, то су неосновани наводи браниоца окривљене којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем пресуде на истоме учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљене указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП оспоравајући разлоге другостепене пресуде, о томе да ли је предметна изјава предата у неовереној фотокопији и др оспоравајући доказну снагу овог доказа, а што све нису дозвољени разлози за подношење овог ванредног правног лека у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због чега се Врховни касациони суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, то је Врховни касациони суд, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић